Ч. 62. Пятниця 24 марта (6 цьвітня) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Причинки до справи реформи виборчої.

Минувшої неділї відбули ся в Лянґ-Енцерсдорфі (в долїшній Австриї) збори членів християньско-социяльної партиї, на котрих промавляв посол до ради державної др. Ґесман. Бесідник той сказав, що на тоті обави зі взглядів национальних, які піднесено против загального права виборчого, можна на основі зробленого досьвіду сказати, що не треба побоювати ся, щоби при заведеню загального права виборчого відносини під взглядом национальним якось особливо пересунули ся. Що до того, чи прийде до реформи виборчої, то о тім в теперішній хвили не можна нічого напевно сказати. То одно лиш певна річ, що сеї справи не можна вже рішучо усунути анї з під публичної дискусиї анї з під законодавства, а то тим більше, що прецї заведене реформи виборчої зажадано з покликаної до того сторони та й закон одержав вже вступну санкцию Корони.

На вічу независимих Всенїмців обговорювано також дуже широко справу реформи виборчої і ухвалено остаточно однодушно слїдуючу резолюцию: Взиває ся независимих Всенїмців, щоби они з цїлою рішучостию домагали ся здійсненя загального, рівного і безпосередного права виборчого а заразом, щоби всїма силами старали ся о переведене відокремленя Галичини та щоби при роздїлї мандатів і подїлї округів виборчих старано ся осягнути тоті зміни в правительственнім проєктї, які відповідають дійстному становищу Нїмців в Австриї. Віче висказує ту певну надію, що через усунене привілейного права виборчого дійстне заступництво Нїмців в палатї послів одержить скріплене, а тим осягне також поправу теперішних відносин.

Характеристичний для справи реформи виборчої єсть погляд пос. Доберниґа. На зборах нїмецкої партиї народної в Каринтиї, які відбули ся оногди в Цельовацу, говорив пос. Доберниґ про реформу виборчу і сказав: Мимо переконаня, що заведене загального, рівного, безпосередного і тайного права голосованя пересуне відносини национальної сили Нїмців в Радї державній, то все-таки настоятельство нїмецкої партиї народної єсть того погляду, що було би без хісна ставити трудности реформі виборчій. Справа загального і рівного права виборчого раз поставлена вже більше не щезне. Загальне рівне право виборче викличе в Каринтиї, що правда, не лиш пересаднї жаданя Словінцїв, але буде мати ще й такі наслїдки, що один або другий мандат, о котрий веде ся борба, перейде в безпечні словінські руки. Однакож хоч би й не спускаючи з ока обави, яку насуває реформа виборча, і хоч би не можна згодити ся вповнї на подїл округів виборчих, то все таки можна сказати, що подїл той основує ся на рівномірнім роздїлї числа населеня і сили податкової, увзглядняє мирне сожитє Нїмців зі Словінцями і числить ся з дійстними відносинами в краю. Наконець взивав Доберниґ своїх одномишленників, щоби вели ревно розпочаті приготовленя до виборів, все одно, чи они будуть розписані на основі старої чи нової ординациї виборчої.

Тай социяльні демократи радять над тим, яке становище заняти супротив теперішного стану реформи виборчої і як має социяльна демократия поступати на будуче, іменно же в день 1 мая. Отже на зборах тої партиї у Відни промавляв пос. др. Адлер і сказав, що социяльні демократи старали ся як найбільше запанувати над собою, але коли хтось думає, що нарід спить, коли прижмурив очи, то мусимо сказати на то: Доси ви говорили, а тепер будемо ми говорити. Будемо мусїли знов помагати. Дня 1 мая, коли дебата буде знов в руху, будуть мусїли маси вмішати ся знов до дискусиї. Як они будуть говорити, то буде

3

Жовте лице.

З пригод Шерльока Гольмса

Конана Дойлє.

(Дальше).

Я сплю звичайно дуже твердо. У нас нераз жартом говорили, що мене можна би й винести в ночи з хати. Але тота мала пригода чи щось иньшого так мене роздразнили, що я сеї ночи не міг добре спати. Ледви що я зачав дрімати, як чую, що в комнатї щось рушає ся і поволи стало менї ясно, що то моя жінка убирає ся і борзо закинула плащ на себе. Я заспаний хотів щось промовити, хотів їй сказати, що мене то дивує, що она в ночи убирає ся, коли нараз побачив єї осьвітлене від сьвічки лице таке якесь змінене, що я аж замовк здива. Она була блїда як смерть, віддихала борзо і споглядала крадькома на мене, коли запинала плащ на собі, а відтак гадаючи, що я сплю, вийшла тихцем з хати. Я сїв на постели, витягнув годинник з під подушки і подивив ся: була трета година рано. Чого і за чим вийшла моя жінка о 3 годинї рано на улицю?

Я сидів так може яких двайцять мінут та ломив собі голову над тим, щоби винайти якесь можливе поясненє того. Але чим більше я роздумував над тою загадкою, зачув я, як она знову з тиха двері замкнула та ішла сходами на гору.

— Де ти ходила Еффі? — спитав я, коли она увійшла.

На ті слова она кинула ся і крикнула придушеним голосом а той крик і той єї перестрах занепокоїли мене більше як все иньше, бо з того видко було зовсїм ясно, що она почувала ся до вини. Моя жінка була завсїгди щира і отверта, і мене то дуже затрівожило, що она так тихцем всувала ся до своєї комнати і що на голос свого чоловіка так дуже зляка ла ся.

— Ти не спиш, Джеку? — відозвала ся она з нервовим сьміхом. — А я гадала, що тебе нїчо не могло би пробудити.

— Де ти була? — спитав я строгим голосом.

— Менї й не дивно, що ти так здивував ся — сказала она, а я міг таки добачити, як єї пальцї дрожали, коли она розпинала плащ на собі. — Та й менї здає ся — говорила она дальше — що я ще нїколи в житю щось подібного не зробила. А то ось що було: Менї здавало ся, як би я мусїла таки удушити ся і мене щось аж перло вийти на двір і відотхнути сьвіжим воздухом. Я гадала, що таки зімлїю, коли не вийду. Я постояла кілька хвиль коло дверий і тепер менї вже зовсїм добре.

Коли она то говорила, навіть не дивила ся на мене, а голос єї звучав зовсїм инакше як звичайно. Я вже був тепер переконаний, що она говорить неправду. Я не відповів на то анї слова, лиш обернув ся лицем до стіни, а в моїм зраненім серци відозвали ся сумніви і підозріне. Що би то могло бути, з чим моя жінка таїла ся передомною? Чого виходила она в ночи? Я відчував то, що не міг би мати спокою, доки би аж того не довідав ся, а таки я вже не хотів допитувати ся, коли она менї не сказала правди. Я вже не міг аж до рана спати, лиш думав і роздумував та мучив себе всїлякими здогадами.

На другий день повинен я був піти до міста, бо мав там орудку, але я був так неспокійний, що не міг позбирати до купи гадок, яких вимагає дїло торговельне. Моя жінка була, видко, так само неспокійна, а то можна було по тім пізнати, що она від часу до часу споглядала ся на мене, мов би хотїла набрати о менї якогось переконаня; зміркувала, видко, що я їй не вірю і не знала тепер, що робити. При снїданю ми ледви яким словом промовили до себе, а зараз по тім я вийшов, щоби на сьвіжім воздусї роздумувати знову над сею справою.

Так зайшов я аж до кришталевої палати, задержав ся годину в парку а відтак о першій годинї станув знову в Норбирі. Вертаючи із стациї домів, вибрав я більше случайно тоту дорогу, котра повела мене попри той двірок і станув там на хвильку та глянув у вікно, чи не покаже ся там знову тото якесь дивне лице, котре день перед тим так було видивило ся на мене. Коли я так стояв, подумайте собі, пане Гольмс, яка то була для мене несподїванка: нараз отворили ся двері і вийшла моя жінка!

Я аж осголовів, коли єї побачив, але моє зворушене було нїчим супротив того, яке пробивало ся на єї лици, коли мене побачила. Через хвильку здавало ся, як би хотїла назад

завиеіти від того, до чого аж до того часу дійде дебата.

Угорска криза.

Всї ознаки промавляють за тим, що угорска криза добігає до якогось кінця, доходить до тої точки, на котрій мусить або спинити ся і уступити, або довести до остаточного розлому. Послїдна рада коронна у Монарха, уступленє міністра справедливости Лянїя, наконець стріча президента міністрів бар. Феєрваріго з Кошутом вказують на то, що коли ще не настала то бодай заносить ся на якусь важну зміну на Угорщинї.

Підчас коли досить виразно говорено, що нові вибори на Угорщинї в приписанім до того конституцийнім часї, аж до 11 с. м. не будуть розписані, підчас коли говорено, що так постановлено на коронній радї, на котрій лиш один міністер справедливости, Лянїй, промавляв за розписанєм виборів і вказував на то, що того вимагає конституцийна законність, а коли остав ся сам один зі своїм поглядом серед своїх товаришів і витягнув з того консеквенцию та подав ся до димісиї — розійшла ся нараз сензацийна вість, що правительство, котре вже від довгого часу уникало стрічи з проводирями коалїциї, нараз змінило своє поступованє.

Бар. Феєрварі конферував вчера майже три години з проводирем угорскої коалїциї Францом Кошутом. Коли же зважить ся, що бар. Феєрварі лише оногди вечером вернув з Відня до Будапешту а вчера пополудни виїхав знову до Відня, то нема сумніву, що цїлию єго подорожи була конференция з Кошутом і що то стало ся з припорученя Корони.

Не хочемо тут запускати ся в широкі здогади і комбінациї, але все-таки мусимо зазначити, що кождому, котрий хоч би лиш трошки слїдив за справою угорскої кризи, мусить насунути ся здогад, що згадана конференция єсть послїдним і рішучим кроком правительства взглядно Корони до спільного порозуміня. Коли правда, що рада коронна займала ся справою виборів, коли правда, що всї міністри крім Лянїя були противні розписаню виборів, то димісия того міністра єсть знаком, на чім станула справа, а конференцию з Кошутом можна і треба уважати за послїдний крок зі сторони правительства перед рішучим виступленєм, щоби коалїция не могла опісля казати, що правительство взглядно Корона не подавали руки до згоди.

Що було предметом конференциї, і як она закінчила ся та на чім стануло, сего поки що не знати. В кругах коалїциї ходить чутка, що вже знайшла ся дорога до залагодженя кризи, до порозуміня межи Короною а коалїциєю. Кажуть, що Кошут обіцяв ся посередничити, але все-таки треба ситуацию обережно оцїнити, бо більшість партиї незавиcимости ще не заявила ся, яке займе становище супротив правительства і евентуальних єго плянів.

Кошут помістив в своїм орґанї „Budapest“ статю під заголовком „Над Рубіконом“, в котрій між иншим каже: Дав би Бог, щоби ми мали вигляд до такого залагодженя кризи, що до котрого могли би ми сподївати ся, що відповість бажаням краю. Доси на жаль такого нема. Доси не пороблено таких предложень а говорить ся лиш о того рода плянї залагодженя, о котрім не можна сказати з гори, чи нарід єго прийме.

З тих слів головного проводиря коалїциї можна би вносити то, що ми вже наперед сказали, а іменно, що корона і правительство перед рішучим виступленєм постановили зробити ще послїдну пробу і зближили ся до коалїциї перші, щоби опісля не говорено, що зі сторони їх поступлено нерозважно і не пробовано залагодити справу в дорозї спільного порозуміня.

Вісти полїтичні.

Країньский сойм. — Мирова конференция в Газ. — Події в Росиї.

Обструкция в країньскім соймі здаєсь не допустить до ухваленя звістної предлоги правительства в справі установленя пятої куриї виборчої до сойму. Орґан словіньских лїбералів „Slovenski Narod“ називає предлогу правительства замахом на свободу словіньских горожан, та каже, що цїлию єї єсть лиш забезпеченє 10 мандатів для більшої нїмецкої посілости.

Обструкция словіньских лїбералів тревала вчера аж до 1 год. по полудни. Посли попринесили з собою трубки, сопівки та свиставки і бубни і вирабляли такі крики, що предсїдатель конституцийної комисиї Арко не міг прийти до голосу. Відтак відрочено засїданє аж до 3 год. Але й по полудни криклива обструкция тревала дальше. Серед загальної веселости пос. Поґачнік фотоґрафував послів-обструкционістів, а ті уставивши ся в ряд, грали, трубіли та бубнили мовби яка орхестра. Пробовано довести переговорами до якогось компромісу. Переговори потягнули ся аж до 10 год. а маршалок заявив відтак, що переговори не довели до нїчого і мусить длятого закрити засїданє.

З росийскої сторони з почину царя порушено знов справу скликаня мирової конференциї, а коли би цар Николай мав вже таку щасливу руку, то можна би сподївати ся що сїй другій конференциї знов так само великої війни як по першій, котра відбувала ся, як звістно, також з почину царя. Правительство росийске предложило вже державам і проґраму тої конференциї. Проґрама виключає всї справи полїтичні, а предкладає передовсїм поліпшенє постанов що до залагоджуваня межинародних спорів, ухваленє постанов що до звичаїв при веденю війни на суши і на мори та унормованє поступованя при розпочинаню воєнних кроків — самі такі справи, які Росия випробовала в послїдній війнї на власній шкірі.

Нинї появив ся царский указ, котрий містить в собі кілька нових постанов в справі пpасовій, а котрі можна уважати за знак, чи і о скілько можливе в Росиї якесь конституцийне житє. Отже указ постановляє, що друкарні будуть в будучности обовязані предкладати властям пробне число ґазети. Друки з рисунками, котрих оголошенє противне законам, можуть бути конфіскувані. Видавець ґазети, котру застановлено, не може нї сам анї через другого видавати нової і т. д. Хто би противив ся тим постановам, буде караний грошевою карою, перший раз 6000 р. а відтак арештом аж до 16 місяцїв. Така сама кара жде друкаря, котрому би уряд замкнув друкарню а він вів би єї через когось другого. — Такі і тим подібні постанови дуже добрі в Росиї, бо можуть послужити за знамените жерело доходів всїляких чиновників підупавших в наслїдок послїдної війни і революцийних розрухів.

вбічи до хати; але коли побачила, що вже нема віякої ради, приступила до мене бліда як стїна і хоч ніби то усьміхала ся, не могла затаїти того перепудженя, яке пробивало ся в єї очах.

— О, Джеку! — відозвала ся. — Я заглянула до наших сусідів, щоби подивити ся, чи не могла би їм в чім помочи. Чого ти так видивив ся на мене, Джеку? Чей же не будеш на мене за то гнївати ся?

— Так? — сказав я. — Отже то сюди ходила сеї ночи?

— Що ти таке говориш? — відозвала ся она на то.

— Ти тут була. То певна річ. Хто тоті люди, що ти до них ночию заходила?

— Я не ходила до них.

— Як ти можеш так говорити, коли преці сама знаєш, що то неправда? — сказав я. — Вже твій змінений голос зраджує тебе. Чи я мав коли перед тобою яку тайну? Я тепер піду туди до тої хати і випитаю ся там.

— Змилуй ся, Джеку, не іди! — благала она і не могучи вже здержати ся, вхопила мене за рукав, коли я пустив ся, іти та стала сіпати і тягнути мене назад від дверий.

— Прошу тебе, Джеку, і благаю, не роби того! — говорила она. — Кляну ся тобі, що колись всего довідаєш ся; але коли туди підеш, то не довідаєш ся більше нїчого як хиба лиш смутку і гризоти. — А коли я хотїв вирвати ся від неї, то она вчепила ся мене як божевільна і не хотїла пустити ся.

— Повір менї, Джеку! — говорила она. — Повір менї лиш сей раз! Не пожалуєш того. Ти знаєш, що я би з нїчим не таїла ся, як би то не розходило ся о тебе самого. Від того зависить цїле щастє нашого житя. Коли підеш зі мною, то все буде знову добре. Коли же схочеш насильно зайти до того дому, то все пропаде.

В тих єї словах було тілько ваги і розпуки, що я станув як прикований під дверми і не знав, що робити.

— Хочу повірити тобі під одним услівєм і лиш під тим одним услівєм — сказав я наконець. — Раз мусить бути конець з тим робленєм якоїсь тайни. Можеш про мене мати якусь тайну для себе, але мусиш менї приречи, що від тепер не будеш кудись ходити по ночи і що взагалї не будеш нїчого робити поза моїми плечима. Забуду на то, що стало ся, коли менї приречеш, що на будуче щось подібного більше не буде.

— Я була переконана, що ти менї повіриш! — сказала она на то і аж лекше відотхнула. — Так буде, як хочеш. Ходиж звідси, ходи домів!

Все ще тягнула мене за рукав, аж таки відвела від того двірка. Коли ми вже відходили, оглянув ся я ще раз і дійстно в горішнім вікнї показало ся знову тото само жовте лице і дивило ся за нами. Яка могла бути звязь межи тою якоюсь людиною а моєю жінкою? Або що вязало єї з тою простою бабою, котру я день перед тим побачив? То була якась дивна загадка, а я все таки відчував, що не буду мати доти спокою, доки аж всего не довідаю ся.

Оба слїдуючі днї був я дома і моя жінка додержувала совістно приреченя, бо о скілько знаю, не виходила з хати. Але третого дня не міг я вже сумнївати ся, що она таки не могла під якимсь тайним впливом додержати даного менї приреченя. Того дня поїхав я був до міста, але вернув тим поїздом, що приходить о 2 год. 40 мін., замість як звичайно о 3 год. 36 мін. Коли я увійшов до хати, вибігла до сїний служниця як би чогось перепуджена.

— Де моя жінка? — спитав я.

— Мабуть десь вийшла — відповіла она.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 5-го цьвітня 1906.

— **Іменованя.** П. Мінїстер скарбу іменував секретаря скарбового Ів. Захаркевича радником скарбовим для округа краєвої дирекциї скарбу у Львові. — П. Намістник надав повітовому секретареви Сем. Колодницкому IX. кл. ранґи.

— **Дрібні вісти.** Трибунал присяжних судиїв у Львові засудив Вартоломея Куфльовского, селянина в Малехова коло Львова на 5 лїт тяжкої вязниці за підпалене загороди сусїда. — Перед краєвим судом карним у Львові розпочала ся розправа против 28 робітників з Сянока о злочин публичного насильства, сповнений в той спосіб, що в сїчни с. р. погрозами і вибитєм шиб унеможливили забаву в тамошнїм касинї. До розправи, що потреває 6 днїв, покликано поверх 40 сьвідків. — В Чорноківцях малих, гусятиньского повіта, убив хтось в ночи на 28 м. м. жінку коршмаря Швебля, коли коршмар виїхав був з дому, причім украдено 780 К готівки. Виновника ще не висьлїджено. — В містї Вильнї на Литві є всїх жителїв 205.514. З того більше чим половина жидів, бо 163.514. На проче число складає ся: 54.586 католиків, 39.115 православних, 4.251 евангеликів, 439 кальвинів, 651 магометан, 632 караїмів і 1.291 староверців. — В Бориславі на „Потоцї“ в нафтовім закопі „Гекля“, глубоким на 1150 метрів, вибухла з землї ропа. Закоп дає денно 30 ваґонів ропи. — П. Бірнбахова, замешкала при ул. Йосафата ч. 11 у Львові, згубила оногди брилянтовий ковтик вартости до 600 корон.

— **Сокільский вечер.** В Стрию відбув ся дня 18-го м. м. в салї „Народного Дому“ гімнастично-вокальний вечер при співучасти стрийского Бояна і пожарного Сокола з Добрян. По вступній промові голови стрийского Сокола наступила широка та добірна проґрама. Найбільшу увагу звернули на себе ученицї Сокола, що виконали вправи тростинами, за що їх публика нагородила гучними оплесками і Сокіл пожарний з Добрян своїми вправами з сикавкою. Рівнож гарно випали хори стрийского Бояна і вправи стрийского Сокола. По концертї відбув ся в комнатах „Народного Дому“ комерс.

— **Арештоване обманця.** Адвокатска канцелярия дра Дулемби і дра Четера у Львові потерпіла значну шкоду в наслідок обманьства, яких допустив ся Рудольф Прайс, канцелярийний писар. Прайс, молодий мужчина, представив ся адвокатам яко студент III. року прав, між тим як він в дїйсности був лише окінченим учеником ґімназияльним, що не зложив іспиту зрілости. Свою адвокатску практику розпочав Прайс від того, що ховав до своєї кишенї гроші, призначені на марки і стемплї. Зроблена тим способом шкода виносить около 1000 корон і не була би надто дїймаючою, коли би не наслїдки, які потягнули за собою згадані обманьства, бо дуже богато жалоб і рекурсів не було внесених, богато гіпотечних і табулярних справ задавнило ся і цїлий ряд клієнтів виставлено на заплату значних судових і екзекуцийних видатків. Крім тих обманьств допускав ся Прайс також підроблюваня почтових рецепісів і підписів судових урядників. Дня 2 с. м. відставила полїция Прайса до карного суду.

— **Пожар в арешті.** В шпиталї московского арешту „Бутирок“ счинив ся з розбитої лямпи страшний пожар. В шпиталї під той час було 28 людий, політичних та звичайних вязнів. Дехто з них був закутий в кайдани. Двері в шпиталї тілько одні. Котрі вспіли вискочити крізь той єдиний вихід, так попекли ся, що від страшного болю качали ся в снїгу. Сім слабих, не маючи сили піднести ся з ліжка, лишило ся в горіючій тюрмі. Їх, вже вімлїлих, витягли крізь вікно, як приїхала пожарна сторожа. Четверо з них вже померло. Родичі вязнів домагають ся, щоби їм сказали, хто пострадав жите, але їм того не кажуть. Була чутка, що підчас того пожару погиб і відомий орґанізатор социяльно-революцийної партиї Ґершуні. Тепер же сконстатовано, що він не погиб, а тілько був зімлїв.

— **Нова жіноча ноша.** В Монахові почала виходити нова часопись для ширеня ґіґієнічних жіночих строїв „Die neue Frauentracht“ von Elsa Calevey. В проспектї пише та часопись: Лїкарі і естетики годять ся на те, що жіночі убори в їх теперішній формі мало артистичні і шкідливі для здоровля. Та обставина витворила охоту зреформувати ношу і тя думка знаходить що раз то більше приклонників. Щоби сю думку піддержувати і ширити, поставила собі „Die neue Frauentracht“ за цїль творити не лиш ґіґієнічні, але також й гарні суконї. Часопись подає спис моделїв рациональних жіночих уборів, як також богатий ряд розвідок про плекане, скріплене і виніжнене жіночого тїла.

— **Російскі еміґранти в Бродах.** Як доносять до львівских дневників, до Бродів прибуває щодень тілько еміґрантів, крім жидівских також католицких і православних з Росиї, що грозить їм просто голодова смерть з причини великої дорожнї. Оногди начислено в однім дни 400 еміґрантів, що прибули лише зелїзницею, а що найменше других тілько звичайною дорогою. Між прибуваючими находять ся люде найріжнїйших станів, що утікають перед переслїдуванями. Найлїпші інтереси на тім людскім нещастю роблять численні аґенти, що продають корабельні карти. Їх управильнені і неуправильнені бюра переповнені тими нещасливцями, а їх функционарі надуть під навалом працї.

— **По катастрофі в Куріер.** Добуте з копалень угля в Куріер 13 ще живих робітників по 20 днях від часу катастрофи роз'ярив сильно французку публичну опінію, котра звернула ся з тяжкими докорами против управи ратункової акциї, закидаючи їй недбальство і легковажене людского житя. Особливо велике обурене викликало між околичним населенєм і у французскій працї то, що оногди добуто з одного закопу кілька трупів, подібних до мумий; лїкарі орекли, що нещастні люди померли перед 20 годинами з голоду. Нема найменшого сумнїву, що крім уратованих 13 робітників в закопах мусїло ще богато робітників уникнути смерти від експльозиї ґазів та пожару, та зате мусїли згинути смертию голодовою. Не дивниця, що родини погибших і товпи околичного населеня облягали управу ратункової акциї, домагаючись як найенерґічнїйшого глядання в навіщених катастрофою закопах за робітниками, котрі ще змогли удержатись доси при житю. Нарід так вірить, що під землею находять ся ще живі люди, що не позваляє в ночи замикати аптик, аби на случай добутя яких жертв катастрофи ще при житю мати сейчас потрібні ліки. І справдї, під землею розвинено незвичайно енерґічну акцию, але поки-що без сподіваних успіхів. А тимчасом публична опінія в цїлій Франциї займаєсь особами 13 виратуваних робітників, котрі вертають поволи до здоровля, а французска праса подає щодень нові подрібниці з підземних пригод на основі їх оповідань. Мінїстер публичних робіт відвідав їх в шпиталї і при тій нагоді вручив робітникови Прівостови і Немієви хрести почесної леґії, якими надїлило їх правительство в признаню незвичайної моральної сили та відваги, виявленої підчас 20-дневного замкненя під землею. Дальше мінїстер Барту установив слїдчу комісию для сконстатованя причин катастрофи і розслїдженя ратункової акциї, а відтак в гірничім одїню з'їхав на якийсь час до закопу ч. 2. — Справу катастрофи в Куріер поручено у французскім парляментї. Іменно пос. Баслї вніс відповідну інтерпеляцию до правительства, домагаючись потягненя до строгої одвічальности дирекциї копальнї, що своїм недбальством спричинила цїле нещасте, а так само виступив з тяжким обжалованем пос. Жоре і заявив, що одиноким способом направи лиха є удержавлене копальняних товариств. Між тим у всїх копальнях в Куріер і сусїдних місцевостях вибух страйк углекопів, що триває вже кільканайцять днїв.

— **Також реформа.** Начальник пожарної сторожи в Петербурзї Кіриллов, предложив міскому зарядови проект замінення червоних хоругвок і ліхтарень при пожарнім таборі на зелені. Та зміна, як зазначують ґазети, була би оправдана з многих причин, лише не задля тої, яку подав Кіриллов, а іменно, що червона краска є краскою всїх екскрайних живел революцийних.

Телеґрами.

Відень 5 цьвітня. Президент мінїстрів бар. Феєрварі вернув нинї о 10 год. перед полуднем з авдиенциї в Бурґу до палати угорского мінїстерства і приняв там посла Ґезу Польонія а відтак о 12 год. в полудне ходив другий раз до Бурґу і був у Монарха на довшій авдиенциї приватній.

Будапешт 5 цьвітня. В помешканю Кошута відбула ся вчера вечером конференция, в котрій взяли участь ґраф Андраші, Алядар Зічі, Тот і Ґеза Польонії.

Будапешт 5 цьвітня. Всї часописи обговорюють вчерашну конференцию межи Феєрварім а Кошутом. Pest. Lloyd пише: Не звістно, що Феєрварі жертвував Кошутови або що предложив іменем Корони. Але щоби то й не було, треба приняти, бо й найгірший компроміс не може бути гіршим від небезпечности абсолютизму.

Лян 5 цьвітня. Бурмістрови Сімо, котрий вчера з кількома гірниками спустив ся до закопу ч. 3, удало ся по півторагодиннім шуканю віднайти трупи, котрі були ще зовсім теплі. Смерть наступила очевидно перед кількома годинами.

Париж 5 цьвітня. Цїла праса порікає поступоване копальняного товариства в Лян, а радикальні часописи домагають ся, щоби держава перебрала ті копальнї від товариства на свою власність.

Петербург 5 цьвітня. Рада державна затвердила проект мінїстерства просьвіти о утвореню катедри польскої мови і літератури при варшавскім університетї а катедри польскої мови і історії літератури польскої при петербургскім університетї. Виклади будуть відбувати ся по польски. На удержане тих катедр призначено річно 22.000 рублїв.

Курс львівский.

Дня 3-го цьвітня 1906.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	567·—	577·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	195·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	581·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	300·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот 4½%	100·50	101·20
4½% листи застав. Банку краєв.	101·30	102·—
4% листи застав. Банку краєв. .	98·80	99·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·70	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	99·60	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	98·50	99·20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·30	100·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·10	101·80
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·60	99·30
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·10	99·80
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97·70	98·40
IV. Льоси.		
Міста Кракова	91·—	97·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	49·50	51·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	30·50	32·50
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	22·85	24·85
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·41
Рубель паперовий	2·50	2·51
100 марок нїмецких	117·30	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недоляда. (Телефона ч. 527).